

РЕШЕНИЕ

№ 4617

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1545** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от [фирма], [населено място] срещу Писмо изх. № 328600-2624/18.01.2021 г. на Заместник – директор на Главна дирекция „Национална полиция“, обективизиращо отказ да предостави на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя с молба с рег. № 84-00-00-249 / 16.06.2020 г.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Д., развива доводи за незаконосъобразност на обжалвания отказ, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че отказът е в противоречие с Директива 2003/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003г., която е транспонирана в националното ни законодателство с §6 от Закона за изменение и допълнение на Закона за достъп до обществена информация (ДВ, бр. 49 от 2007г.). Сочи, че поисканата информация, касае единствено юридически лица, които не се ползват със специална протекция по Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и Съвета от 27 април 2016 г. По изложените съображения се иска отмяна на обжалвания отказ като незаконосъобразен, като и ответникът бъде задължен да предостави поисканата информация. Претендира разности.

Ответникът Заместник – директор на Главна дирекция „Национална полиция“, чрез процесуалния представител изразява становище по основателността на жалбата като счита, че отказът е правилен и законосъобразен, постановен в съответствие със

закона. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град като взе предвид доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното:

На 15.06.2020г. от [фирма] е подадена молба с рег. № 84-00-00-249 до Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“ към ИА „Автомобилна администрация“ и до отдел „Пътни превозни средства“ към СДВР, с която е поискано предоставяне на информация за регистрираните в Република България тежкотоварни превозни средства в следните точки:

- Регистрационен номер;
- Дата на първа регистрация;
- Номер на двигателя;
- Вид на превозното средство;
- Марка и модел;
- Типово одобрение номер;
- Тип на одобрени/вариант/версия;
- Търговско описание;
- Цвят на превозното средство;
- Категория на превозното средство;
- Повишена проходимост;
- Маса на превозното средство;
- Технически допустима максимална маса;
- Обем на двигателя;
- Максимална мощност;
- Вид гориво;
- Екологична категория;
- Документи на ПС;
- Собственик/ ползвател.

Заявено е желание информацията да бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес [електронна поща].

Образуваната преписка е препратена до компетентния орган - Главна дирекция „Национална полиция“. С писмо с рег. № 328600-31491 от 30.06.2020 г. дружеството е уведомено, че поисканата информация може да бъде открита на портала за отворени данни на интернет страницата на министерство на вътрешните работи.

С молба с вх.№ 328600-40566/13.08.2020г. е поискано предоставяне на информация от базата данни на ГД“НП“ относно регистрираните тежкотоварни моторни превозни средства, която да съдържа изрично посочените показатели на МПС, а именно - дата на първата регистрация, дата на производство, номер на двигателя, вид на превозното средство, марка и модел, собственик и ползвател, тази информация не е публикувана на посочения интернет адрес.

На 03.09.2020г. с писмо с рег.№ 328600-44177 дружеството е уведомено, че данните, които не се съдържат на отворения портал, се предоставят по реда на Наредба № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства („Наредбата“).

С оглед получените указания [фирма] е подало молба с вх.№ 328600-54349 от 29.10.2020 г., с която е направено искане за предоставяне на информация по посочените в молбата категории.

С писмо с рег.№ 328600-57835/18.11.2020г. Главна дирекция „Национална полиция“ уведомява, че на основание чл.26, ал.1, т.4 от ЗМВР исканата информация съдържа лични данни, които не могат да бъдат предоставени на доверителя ми.

С молба вх. № 328600-313 от 05.01.2020г. [фирма] е уточнило, че искането за предоставяне на информация относно регистрираните в Република България моторни превозни средства, е насочено единствено към собствениците и ползвателите на МПС - юридически лица.

Процесното писмо рег. № [ЕГН] от 18.01.2021 г. заместник-директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е отказал предоставянето на искана информация като е приел, че същата не попада в обхвата на чл. 37б от Наредбата, тъй като в разпоредбата са включени само обобщени справки за регистрирани ППС за период или към дата (само като брой). Мотивирал се е и с това, че търсената информация може да се предостави по реда на чл. 37а от Наредбата от съответното звено „Пътна полиция“.

По делото, с оглед установяване на правомощията на издателя на писмото ответната страна е представила заповед на министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени „Вътрешни правила за организацията на работата в МВР по ЗДОИ“, както и самите правила /л.61-68/, Заповед №3286з-3815/14.10.2020г. на директора на ГДНП относно възлагане на функции по управление на заместник-директорите на ГДНП и Заповед №3286з-3904/19.10.2020г. на директора на ГДНП относно определяне на въпросите, по които ръководни служители от ГДНП да разпределят входящи и да подписват изходящи документи на ГДНП.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годин за оспорване акт –отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция министъра на вътрешните работи е задължен субект по предоставянето на такава информация. Според чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ като ръководител на звено от структурата на МВР, съответно заместник – директорът на ГД“НП“, като длъжностно лице, би могъл да притежава правомощия за предоставяне на информация по ЗДОИ, ако е

оправомощен по съответния ред от министъра на вътрешните работи като ръководител на ведомството.

С представената по делото заповед на министъра на вътрешните работи от 28.01.2016 г. са утвърдени „Вътрешни правила за организацията на работата в МВР по ЗДОИ“. Съгласно чл. 5, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията на работа в Министерството на вътрешните работи по заявления за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява в МВР, се произнася министърът на вътрешните работи или изрично определение от него длъжностни лица.

В случая отказът е постановен от заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи, т.е. от лице което не разполага със съответните правомощия.

Липсват данни по делото за оправомощаването от министърът на вътрешните работи на заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“ за упражняване от последния на правомощията на министъра на вътрешните работи по ЗДОИ.

Съдът е дал възможност на ответника да представи доказателства за оправомощаване от министърът на вътрешните работи на заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“ за упражняване от последния на правомощията на министърът на вътрешните работи по ЗДОИ.

В отговор е постъпило писмо с вх. №13318/16.04.2021г., с приложени Заповед №3286з-3815/14.10.2020г. на директора на ГДНП относно възлагане на функции по управление на заместник-директорите на ГДНП и Заповед №3286з-3904/19.10.2020г. на директора на ГДНП относно определяне на въпросите, по които ръководни служители от ГДНП да разпределят входящи и да подписват изходящи документи на ГДНП, но не и ответника да разглежда заявления за достъп до обществена информация по см. на ЗДОИ, да постановяват решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

В случая заповед на министъра на вътрешните работи, овластяваща ответника - заместник-директор на Главна дирекция „Национална полиция“ да се произнася по заявленията за достъп до обществена информация липсва. Поради това, като се е произнесъл по заявление, подадено по реда на ЗДОИ, последният е действал извън рамките на правомощията си. Това налага извода, че обжалваният административен акт е издаден от некомпетентен орган, поради е нищожен. Оспореният акт е издадено от некомпетентен орган и като такъв не може да породи валидни правни последици.

Съобразно разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от АПК, когато органът, започнал производството, установи, че индивидуалният административен акт трябва да бъде издаден от друг административен орган, той му изпраща незабавно преписката, като уведомява този, по чиято инициатива е започнало производството, както и привлечените до момента заинтересовани граждани и организации. Ето защо искането е следвало незабавно да се изпрати на министъра на вътрешните работи за произнасяне по компетентност и едновременно с това да се уведоми жалбоподателя за това обстоятелство, което обаче не е било сторено.

Обявяване на нищожност на индивидуален административен акт може да се поиска в случаите, когато е издаден от некомпетентен орган, било то по отношение на материалната, нормативно предоставена компетентност; било в случаите на неспазване на йерархическата зависимост между органите - компетентност по степен; при излизане на местните или регионалните административни органи извън рамките

на териториалната си компетентност, както и при липса на компетентност по време. Видно от горното е, че отказът за предоставяне на обществена информация е нищожен, тъй като е бил постановен от некомпетентен по степен орган.

При установената нищожност на оспорения акт, е безпредметно да бъдат обсъждани останалите наведени от жалбоподателя твърдения, за наличието на пороци, обосноваващи неговата незаконосъобразност

След като компетентният административен орган не е бил сезиран надлежно, то административната преписка следва да му бъде изпратена за произнасяне по заявлението на жалбоподателя.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, които възлизат в общ размер на сумата от 730 лева и представляват заплатена държавна такса от 10.00 лева и адвокатски хонорар от 720 лева за осъществено процесуално представителство от адв. А..

От ответната страна, е направено възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар. Съдът приема за изцяло основателно това възражение, тъй като спорът по делото е без никаква фактическа и правна сложност и е проведено само едно публично съдебно заседание. Минималният размер на адвокатския хонорар, който се дължи при дела без определен материален интерес е 500.00 лева, съгласно чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет и до този размер следва да бъде присъден в полза на оспорващата страна.

Воден от горното, Административен съд София – град, второ отделение, 35^{-ти} състав:

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на [фирма] отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо изх. № 328600-2624/18.01.2021 г., на Заместник – директор на Главна дирекция „Национална полиция“, поискана от жалбоподателя с молба с рег. № 84-00-00-249/16.06.2020г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Министъра на вътрешните работи за произнасяне по молба с рег. № 84-00-00-249 / 16.06.2020г. по описа на Главна дирекция „Национална полиция“.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: